

Octavian Călinescu

Mi s-a părut foarte interesantă inițiativa grupului CHIMIE_UB_ALUMNI de a aduna impresii ale foștilor absolvenți și sper ca aceasta să continue și să îi ajute pe actualii și viitorii studenți chimiști să aleagă o carieră cât mai aproape de ceea ce li se potrivește.

Cât despre mine? Am absolvit Facultatea de Chimie, secția în limba franceză, în anul 2008, ca ultima generație care a studiat 4 ani (sistemul pre-Bologna). Pot să spun că a fost o experiență foarte frumoasă și asta datorită și unor condiții puțin speciale. Ca ultima generație care a studiat în limba franceză, am avut o serie foarte restrânsă, în care nu am depășit nici în momentele de „maxim” 10 studenți. Din acest motiv, atmosfera a fost poate mai apropiată față de cum ar fi fost într-o serie mare, de 100 de studenți. Toți profesorii cu care am lucrat au avut o atitudine frumoasă și îmi amintesc cu plăcere de orele de laborator în care făceam experimente utile, interesante, dar și, de multe ori, prin contribuția profesorilor sau colegilor, amuzante. A studia într-o limbă străină a fost o experiență pozitivă și a adăugat un element de interesant care cred că ar fi lipsit într-o secție cu predarea în limba română. De asemenea, deși nu prea am mai avut ocazia să vorbesc limba franceză în ultimii ani, aș asculta-o oricând cu plăcere.

Am terminat licența cu o lucrare în domeniul chimiei analitice și am continuat studiile masterale tot la Facultatea de Chimie cu masterul în „Optimizarea controlului chimico-analitic și asigurarea calității”. Alegerea masterului am făcut-o, în primul rând, datorită faptului că eram atras de chimia analitică și de cum se suprapun unele reguli stricte și unele metode statistice peste un domeniu precum chimia, care, în unele ramuri, poate fi extrem de creativ. În timpul masterului am beneficiat de o bursă Erasmus la Université de Lille 1, unde am studiat timp de un semestru, de data aceasta în două limbi, franceză (jumătate din cursuri) și engleză (cealaltă jumătate). Aș recomanda oricărui student să încerce o experiență Erasmus pentru a vedea și cum se studiază în alte țări, ce moduri de predare se folosesc și cum este relația dintre studenți și profesori. Și în plus, recomand să facă acolo și câteva săptămâni de cercetare, un lucru pe care eu nu l-am făcut, dar l-am regretat ulterior. Am terminat masterul cu o lucrare despre cromatografie, care s-a concretizat și în publicarea unui articol ca prim autor.

După terminarea masterului, în 2010, am schimbat puțin domeniul de activitate și am ales să fac doctoratul în biofizică la Institutul Max Planck pentru Biofizică din Frankfurt. Am stat 4 ani în

Frankfurt, un loc în care revin de fiecare dată cu plăcere, și unde am avut ocazia să lucrez într-un domeniu nou, al proteinelor membranare, de unde am pornit mai mult sau mai puțin de la zero, având în vedere că nu studiasem atât de mult în timpul facultății partea de biologie. Mi-au fost în schimb extrem de utile toate tehnicile practice pe care le-am învățat în timpul cercetării pentru licență și master. În timpul doctoratului am lucrat în principal cu antiporterii de Na^+ și H^+ , proteine membranare responsabile pentru reglarea concentrației intracelulare de Na^+ , a pH-ului intracelular și a volumului intracelular. Ele sunt, de altfel, proteinele cu care lucrez și în prezent, atingând deja 6 ani și 7 publicații „în domeniu”. Ca tehnică principală de lucru am folosit electrofiziologia pe bază de membrane pe suport solid, pe care am adus-o în prezent și în laboratorul actual din România.

După terminarea doctoratului în Germania m-am întors în țară și lucrez în prezent ca șef de lucrări la Facultatea de Medicină a Universității de Medicină și Farmacie „Carol Davila”, unde predau biofizica, în principal la modulul de studii în limba engleză. În 2015 am câștigat un proiect de cercetare finanțat de statul român pentru formarea de tinere echipe de cercetare independente, în valoare de 550000 de lei, care se va finaliza în acest an (septembrie 2017). Cu ajutorul acestui proiect, dar și a colaborării continue cu foștii colegi de la Frankfurt, am reușit dotarea laboratorului la nivel ridicat și continuarea experimentelor electrofiziologice în România (mai multe detalii pot fi găsite pe www.octaviancalinescu.ro).

Ce urmează în viitor? Nu cred că am încă răspunsul la această întrebare, așa cum probabil nu o au nici actualii sau viitorii studenți care citesc aceste rânduri. Ce pot să spun ca sfat pentru cei ce vor alege o carieră în domeniul cercetării este să nu vă lăsați descurajați de un insucces, oricât de mare, deoarece de obicei învățăm din greșeli și orice lucru care nu merge la început poate fi o lecție. Ce e important este să ai curajul și energia să o iei de la capăt, să îndrăznești să folosești tehnici noi, să fii tot timpul curios, dornic de a învăța lucruri noi, să ai o abordare diferită și să încerci mereu să ieși din tiparele de gândire, chiar dacă asta nu este tot timpul cel mai ușor lucru de făcut.

București, aprilie 2017